

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกาญจนบุรี" มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์และพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดกาญจนบุรี
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมกับความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยว

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ ประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 400 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย เพื่อใช้อธิบายข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนการทดสอบสมมติฐานนั้นใช้สถิติคือ t-test และ ANOVA และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 58.5 เพศชายร้อยละ 41.5 ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 26-35 ปี ร้อยละ 32.3 ส่วนมากมีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 53.8 อาชีพที่พบส่วนใหญ่ของกลุ่มตัวอย่างคือ รับราชการหรืองานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34.0 และพบว่าส่วนใหญ่มีรายได้บุคคลอยู่ในระดับ 9,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.3

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.1 การเปิดรับข่าวสารทั่วไปมากที่สุดคือ สื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อนิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ และนิตยสาร ตามลำดับ

ส่วนสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารทั่วไปมากที่สุดคือญาติพี่น้องหรือบุคคลในครอบครัว รองลงมาคือ เพื่อนฝูงหรือเพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน และเจ้าหน้าที่ทางราชการ ตามลำดับ

2.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อมวลชนที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุดคือ สื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ วิทยุ และนิตยสาร ตามลำดับ

ส่วนสื่อบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัว รองลงมาคือ เพื่อนบ้าน ครู และนิสิตนักศึกษา นอกเหนือจากสื่อบุคคลดังกล่าวแล้วมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมน้อยมาก

สำหรับสื่อเฉพาะกิจที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุดคือ บัญชีประกาศคาชัณญ์ รองลงมาคือ เอกสารสิ่งพิมพ์ นิทรรศการ และหอกระจายข่าว ตามลำดับ แต่เป็นการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ทักษะในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทักษะในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจ

แพท่องเที่ยว

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวในระดับปานกลาง

2. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1

ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต่างกัน จากผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม จากสื่อโทรทัศน์ นิตยสาร ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์ บัญชีประกาศคาชวิญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สื่อนอกจากนี้พบว่าประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ กานัน ผู้ใหญ่ เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์การเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

2. ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ทหาร พระสงฆ์ ครู อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์ บัญชีประกาศ คาชวิญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

การวิจัยนอกจากนี้พบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสาร กานัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์การเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อ นิตยสาร ครู อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย นิสิต นักศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์ บัญชีประกาศ คาชวิญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

นอกจากนี้การวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ กานัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์การเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน และ

สื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

4. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสาร ตำรวจ ทหาร ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิต นักศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศ คาชวิญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สื่ออื่นนอกจากนี้ พบว่าประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อหนังสือพิมพ์ กานัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์กรเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ พระสงฆ์ อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

5. ประชาชนที่มีรายได้บุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ หนังสือพิมพ์ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา หอกระจายข่าว งานนิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 สื่ออื่นนอกจากนี้พบว่า ประชาชนที่มีรายได้บุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อโทรทัศน์ นิตยสาร กานัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์กรเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย เอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศ คาชวิญ และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

6. ประชาชนที่มีคนในครอบครัวประกอบอาชีพและประชาชนที่ไม่มีคนในครอบครัวประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ส่วนสื่ออื่นนอกจากนี้ คือสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร กานัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์กรเอกชน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ ครู

อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศ คาชวัญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ และสื่ออื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว จากผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อ กำนันผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ พระสงฆ์ เอกสารสิ่งพิมพ์ หอกระจายข่าว มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 แต่พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เจ้าหน้าที่ของเทศบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่จากองค์กรเอกชน ตำรวจ ทหาร ครู อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา บ้ายประกาศ คาชวัญ นิทรรศการ และสื่ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว จากผลการวิจัยพบว่า

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร กำนันผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ เพื่อนบ้าน เอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศ คาชวัญ หอกระจายข่าว นิทรรศการ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 แต่พฤติกรรม

การเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ เจ้าหน้าที่ของเทศบาล
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่องค์กรเอกชน ครู อาจารย์มหาวิทยาลัย สมาชิกในครอบครัว
นิสิตนักศึกษา และสื่ออื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่อง
กับธุรกิจแพทองเทียว ซึ่งส่วนนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 4

พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการ
มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว จากผลการวิจัยพบว่า
พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อ
เฉพาะกิจ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพ
ทองเทียว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5

ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวของประชาชนมีความ
สัมพันธ์กับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว จากผลการวิจัยพบว่า
ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวมีความสัมพันธ์กับ
ทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

สมมติฐานข้อที่ 6

ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวของประชาชนมี
ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว
จากผลการวิจัยพบว่า

ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวไม่มีความสัมพันธ์กับ
การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน
ข้อที่ 6

สมมติฐานข้อที่ 7

ทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว จากผลการวิจัยพบว่า

ทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7

อภิปรายผล

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันมีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมต่างกัน จากการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ โทรทัศน์ และนิตยสารต่างกัน จากสื่อบุคคลคือ ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน และนิสิตนักศึกษาต่างกัน และจากสื่อเฉพาะกิจ คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ บัญประกาศ คาชวิญ หอกระจายข่าว และนิตรรศการต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่าเพศหญิงมีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อดังกล่าวมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่าเพศหญิงมักจะเป็นผู้ที่ใช้เวลาอยู่บ้านมากกว่าเพศชาย จึงมีโอกาสดูโทรทัศน์หรือนิตยสารมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงส่วนใหญ่มักจะใช้เวลาในการพบปะพูดคุยกับบุคคลต่าง ๆ มากกว่าเพศชาย ส่วนสื่อเฉพาะกิจพบว่า ประชาชนที่เป็นเพศหญิงในการวิจัยครั้งนี้มีการเปิดรับข่าวสารจากเอกสารสิ่งพิมพ์ (เช่น แผ่นพับ ใบปลิว โบสเตอร์) บัญประกาศ คาชวิญ หอกระจายข่าวและนิตรรศการมากกว่าเพศชายเช่นกัน ผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัย ของสุภารักษ์ จูตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าว

สารกับความรู้อัตนคติ และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ พบว่า เพศแตกต่างกันเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์จากงานนิทรรศการแตกต่างกัน และงานวิจัยของสุวรรณดี โพธิศรี (2534) เรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ อัตนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับนิตสาร

2. ประชาชนที่อายุต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ วิทยุและโทรทัศน์ต่างกัน จากสื่อบุคคล คือ ทหาร พระสงฆ์ ครู อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้านและนิสิตนักศึกษาต่างกัน และจากสื่อเฉพาะกิจ คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ ป้ายประกาศ คุาขวัญ หอกระจายข่าว และนิทรรศการต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่ากลุ่มที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี เป็นกลุ่มที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อที่กล่าวมาแล้วข้างต้นมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากว่ากลุ่มอายุในช่วงนี้มักจะเป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งมีโอกาสทาการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ มากกว่ากลุ่มอายุ อื่น ๆ โดยเฉพาะสื่อวิทยุและโทรทัศน์ ผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารักษ์ จูตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้อัตนคติ และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ พบว่า อายุแตกต่างกันเปิดรับข่าวสารจากนิตยสาร วิทยุ ครู โปสเตอร์ งานนิทรรศการแตกต่างกัน งานวิจัยของสุภาพงศ์ ระรวยทรง (2534) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมกาเปิดรับสารความรู้ และทัศนคติต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า อายุมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการเปิดรับข่าวต่างประเทศทางวิทยุ และงานวิจัยของ พิระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสาร ความรู้อัตนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน

ประเภทวิทยุ และนิตยสาร และสื่อเฉพาะกิจประเภทการจัดงานนิทรรศการต่างกัน

3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ นิตยสาร แตกต่างกัน จากสื่อบุคคล คือ ครู อาจารย์มหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย และนิสิต นักศึกษา แตกต่างกัน จากสื่อเฉพาะกิจ คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศคำขวัญ หอกระจายข่าว และนิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ประชาชนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุด คือ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ม.6 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ประชาชนในการวิจัยที่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ม.6 นั้น ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งกำลังอยู่ในวัยที่เปิดรับสิ่งต่าง ๆ ได้มาก และยังไม่มีการรับผิดชอบในชีวิตรมากนัก ดังนั้นจึงมีโอกาสนในการที่จะทำการเปิดรับข่าวสารสื่อต่าง ๆ ได้มากเช่นกัน (สอดคล้องกับผลที่ได้จากกลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน) ผลการวิจัยที่ได้นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารักษ์ จูตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การศึกษาแตกต่างกันเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน แผ่นพับ โบสเตอร์ งานนิทรรศการ แตกต่างกัน งานวิจัยของทัศนัย สุนทรวิภาค (2531) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการมาท่องเที่ยวเมืองไทยกับการท่องเที่ยวเมืองไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติ ณ เมืองพัทยา พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเมืองไทยจากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วีดีโอ สไลด์ โบสเตอร์ แผ่นพับ การจัดนิทรรศการฯ และงานวิจัยของไพสิน ศศิธนากรแก้ว (2536) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนของประชาชน มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา

4. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ วิทยุ โทรทัศน์ และนิตยสารแตกต่างกัน จากสื่อบุคคล คือ ตำรวจ ทหาร ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน นิสิตนักศึกษา แตกต่างกันจากสื่อเฉพาะกิจ คือ เอกสารสิ่งพิมพ์ บัญชีประกาศ ค่ายวิทยุ หอกระจายข่าว นิทรรศการแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่า ประชาชนที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุดคือ กลุ่มนักเรียน นักศึกษา ซึ่งผลที่ได้นี้สอดคล้องกับผลของกลุ่มที่มีอายุและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ผลที่ได้จากการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภารักษ์ จุตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การศึกษาแตกต่างกันเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกัน งานวิจัยของสุวรรณี โพธิศรี (2534) เรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ ของผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการสื่อสารกับคู่สมรส เพื่อน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอาสาสมัครสาธารณสุข (สื่อบุคคล) งานวิจัยของไพสิน ศศิธนากรแก้ว (2536) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนของประชาชนมีความแตกต่างตามอาชีพ งานวิจัยของอัจฉรา ธวัชวิบูลย์ผล (2531) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารเรื่องการทำหมันชายของผู้รับบริการทำหมันชายที่สมาคมพัฒนาประชากรและชุมชน พบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับสื่อภาพยนตร์ และสื่อบุคคล

5. ประชาชนที่มีรายได้บุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ วิทยุและหนังสือพิมพ์ แตกต่างกันจากสื่อบุคคลคือ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ ครู สมาชิกในครอบครัว เพื่อนบ้าน และ

นิสิตนักศึกษา แตกต่างกัน จากสื่อเฉพาะกิจ คือ หอกระจายข่าวและงานนิทรรศการ แตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระนันท์ บูรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อเฉพาะกิจประเภทสื่อแผ่นพับต่างกัน งานวิจัยของ สุภาภักษ์ จูตระกูล (2537) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า รายได้แตกต่างกันการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ เพื่อนร่วมอาชีพ ครู แผ่นพับ โบสเตอร์ งานนิทรรศการ แตกต่างกัน งานวิจัยของไพสิน ศศิธนากรแก้ว (2536) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนมีความแตกต่างตามรายได้

6. ประชาชนที่มีคนในครอบครัวประกอบอาชีพและประชาชนที่ไม่มีคนในครอบครัวประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับธุรกิจการท่องเที่ยว มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนคือ วิทยุ แตกต่างกัน จากสื่อบุคคลคือ เจ้าหน้าที่ของเทศบาลแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นสื่อเฉพาะกิจที่พบว่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งหากดูสื่อโดยรวมแล้วพบว่า กลุ่ม 2 กลุ่มนี้มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไม่มากเท่าไรนัก

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จะเห็นว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้และการมีคนในครอบครัวประกอบอาชีพหรือไม่ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการท่องเที่ยว แตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแตกต่างกัน ซึ่งตรงกับแนวความคิดเกี่ยวกับกระบวนการในการเลือกรับสาร

(Selective Process) ที่ว่า คนเราจะมีการเลือกเปิดรับสาร (Selective Exposure) ข่าวสารที่ได้รับแตกต่างกันออกไป (Klapper, 1960) ข่าวสารที่น่าสนใจ มีประโยชน์ และเหมาะสมตามความนึกคิดของผู้รับสาร รวมทั้งสอดคล้องกับทัศนคติ ความเชื่อดั้งเดิมและประสบการณ์ที่มีอยู่ก่อนแล้วนั้นจะเป็นข่าวสารที่ก่อให้เกิดความสนใจในการสื่อสาร นอกจากนี้ ชรามม์ (Schramm, 1973) ยังได้อธิบายไว้ว่า ข่าวสารที่เข้าถึงความสนใจของผู้รับสาร ได้มากจะมีแนวโน้มที่จะทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเที้ยว จากผลการวิจัยพบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเที้ยว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลที่เป็นไปได้ 2 ประการ คือ ประการแรก ณปัจจุบันเนื้อหาที่เกี่ยวกับธุรกิจแพทองเที้ยวถูกนำเสนอในสื่อมวลชนในแง่ของการท่องเที่ยวมากกว่าในแง่ของสิ่งแวดล้อม ทำให้ประชาชนไม่ได้รับข่าวสารและไม่เกิดความรู้ในเรื่องของสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแพทองเที้ยว ประการที่สองคือ ความตั้งใจในการเปิดรับข่าวสารของประชาชนอาจยังมีไม่มากพอ ซึ่งอาจเนื่องมาจากว่า เรื่องหรือประเด็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแพทองเที้ยวไม่ได้อยู่ในความสนใจของประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยา ศุภุทธมงคล (2509) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโฆษณาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางสื่อโทรทัศน์ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารของประชาชน ส่วนใหญ่มีลักษณะ เป็นการตั้งใจดูหากเป็นเรื่องหรือประเด็นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ตรงกับความสนใจ และผลจากการวิจัยในครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟิลิน ศศิธนากรแก้ว (2536) เรื่อง การเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ระดับการเปิดรับข่าวสารสิ่งแวดล้อมทางโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคล พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจาก กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และพระสงฆ์มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่เป็นไปในเชิงลบนั้นคือ ยิ่งมีการเปิดรับข่าวสารจากบุคคลเหล่านี้มาก ยิ่งทำให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมน้อยลง ผลที่ได้เช่นนี้อาจเนื่องมาจากว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล ผู้ส่งสารมีโอกาสที่จะสอดแทรกความคิดหรือความรู้ของตนเองให้แก่ผู้รับสาร โดยเฉพาะหากผู้ส่งสารมีลักษณะเป็นผู้นำชุมชน ซึ่งในที่นี้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และพระสงฆ์ ก็ถือได้ว่าเป็นผู้นำชุมชนเช่นกัน และการสอดแทรกความคิดหรือความรู้ของตนเองของผู้นำชุมชนนั้น อาจมีโอกาสรังแกและผิดกับความ เป็นจริงได้ ผลที่ได้จากการวิจัย ซึ่งพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ นี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทธนา มาศมาลัย (2534) เรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอ พรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การเปิดรับสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับความรู้ทางด้าน ข่าวสารการเมือง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ผาผุย (2533) เรื่อง ประสิทธิภาพของ หน่วยงานประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ในการให้ความรู้และทัศนคติด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้แก่ ประชาชนในหมู่บ้าน จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ชาวบ้านในหมู่บ้านทดลองที่ 2 ที่ได้รับการ ประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่แบบสื่อมวลชนผสมสื่อบุคคลมีความคิดเห็นว่สื่อที่ให้ความเข้าใจมากที่สุดคือ เจ้าหน้าที่ส่งเสริมป่าไม้ งานวิจัยของ สุนิสา พักร์เพียงจันทร์ (2531) เรื่อง การวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและทัศนคติ ต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ความรู้ความเข้าใจ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับปริมาณการเปิดรับข่าวสารประเภทข่าวสาร บ้านเมืองจากสื่อบุคคล

และสำหรับสื่อเฉพาะกิจ พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

อันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับ ใบปลิว โบสถ์เตอร์ เป็นสื่อที่มีรายละเอียดของเนื้อหาที่ผู้อ่านเกิดความรู้ความเข้าใจได้ด้วยตนเอง จึงมีผลทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ในเนื้อหาที่นำเสนอได้เป็นอย่างดี (ลดาวัลย์ พอใจ, 2536) ส่วนเรื่องหอกระจายข่าวก็พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากหอกระจายข่าวมีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานแต่เป็นในเชิงลบ ซึ่งเหตุผลก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับผลของสื่อบุคคลดังที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะหอกระจายข่าวเป็นสื่อที่ต้องใช้บุคคลเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งมีโอกาสสอดแทรกความคิดของตนเองเข้าไปในเนื้อหาข่าวสารและความคิดเห็นอาจถูกหรือผิดก็ได้ อีกทั้งผู้ดำเนินการนี้มักจะเป็นผู้นำชุมชน จึงมีผลทำให้ประชาชนมีแนวโน้มที่จะคล้อยตามหรือเชื่อถือข่าวสารที่ได้รับจากหอกระจายข่าวได้มาก

สมมติฐานข้อที่ 3 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียม จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน คือ หนังสือพิมพ์และนิตยสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียม ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือ หากมีการเปิดรับข่าวสารมาก ทัศนคติก็ไปในทางที่ดีมากด้วยในทางตรงกันข้ามหากเปิดรับข่าวสารน้อย ทัศนคติก็จะไปในทางลบ เหตุผลที่การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนทั้ง 2 ประเภทนี้มีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ นั้น อาจเป็นเพราะว่าสื่อหนังสือพิมพ์และนิตยสารเป็นสื่อที่ผู้รับสารต้องใช้เวลาในการเปิดรับ และในการอ่านเรื่องใด ๆ ก็ตามผู้อ่านหรือผู้รับสารก็มักจะตั้งใจและจดจ่อต่อเรื่องที่อ่านมากพอสมควร ทั้งนี้เพราะส่วนใหญ่จะเป็นการเลือกเปิดรับด้วยตัวเอง ซึ่งต่างจากการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งเป็นสื่อที่ผู้ชมหรือผู้ฟังหรือผู้เปิดรับสารนั้นมีโอกาสที่จะได้รับข่าวสารเรื่องใด ๆ ก็ตามได้ไม่สมบูรณ์ หากผู้รับสารนั้นไม่สนใจหรือไม่ตั้งใจในการเปิดรับข่าวสารนั้น ๆ อย่างเพียงพอ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะประชาชนไม่ได้เลือกที่จะเปิดรับข่าวสารนั้น แต่เป็นผู้รับสารโดยบังเอิญอีกทั้งเรื่องราวในหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารนั้นผู้รับสารสามารถ

เปิดรับข่าวสารได้ครบสมบูรณ์มากกว่าถึงแม้จะเป็นการเปิดรับที่ไม่ต่อเนื่อง แต่สำหรับโทรทัศน์และวิทยุนั้นหากการเปิดรับข่าวสารไม่ต่อเนื่องก็จะทำให้ข่าวสารที่ได้รับไม่สมบูรณ์ จากที่กล่าวทั้งหมดจึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่น่าจะทำให้เชื่อได้ว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนที่อยู่ในรูปแบบของหนังสือดังเช่น หนังสือพิมพ์และนิตยสาร อาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติได้ในบางกรณี

ส่วนการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคล พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจาก กานัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ปลัดอำเภอ ตำรวจ ทหาร พระสงฆ์ และเพื่อนบ้านมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเหี้ยว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่า ยิ่งมีการเปิดรับข่าวสารมากจากสื่อบุคคลมาก ยิ่งทำให้ทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นไปในทางลบลง ทั้งนี้เหตุผลคงจะคล้ายคลึงกับผลที่ได้ในสมมติฐานข้อที่ 2 ที่พบว่า ยิ่งมีการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคลมาก ยิ่งทำให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมน้อยลง เนื่องจากการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น ผู้ส่งสารมีโอกาที่จะสอดแทรกความคิดเห็นของตนเองให้แก่ผู้รับสารได้มาก ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อบุคคลจึงสามารถทำให้ทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นไปในทางลบได้ หากผู้ส่งสารมีทัศนคติในทางลบอยู่แล้ว

และสำหรับสื่อเฉพาะกิจ พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อเอกสารสิ่งพิมพ์ บ้ายประกาศ คาชวิญ และนิตยสารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเหี้ยว ส่วนการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อหอกระจายข่าวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเหี้ยว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในส่วนของสื่อหอกระจายข่าว ที่ได้ผลเช่นนี้เหตุผลก็คงจะคล้ายคลึงกับผลที่ได้ในสมมติฐานข้อที่ 2 ที่พบว่า การเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อหอกระจายข่าวมีความสัมพันธ์เชิงลบกับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเหี้ยว ทั้งนี้เนื่องจากการสอดแทรกความคิดเห็นของตนเองของผู้ดำเนินรายการทางสื่อหอกระจายข่าว และผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ เฟลิป คอร์เชนีย์, วันดา เดล ทอร์ และ เจมส์ กานดิน

(Felipe Korzenny, Wanda del Toro and James Gandino 1967 อ้างใน สุภารักษ์ จุตระกูล, 2537) เรื่อง อิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ ที่มีผลต่อความรู้ ทักษะ และความคิดเห็นในด้านข่าวต่างประเทศของชาวอเมริกัน พบว่า หนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับข่าวต่างประเทศ งานวิจัยของ สุภาพงษ์ ระวังทรง (2534) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะต่อการเสนอข่าวต่างประเทศทางสื่อมวลชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ตัวแปรด้านการเปิดรับข่าวต่างประเทศทางหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับทัศนคติเกี่ยวกับข่าวต่างประเทศ งานวิจัยของ สุนิสา พัทธ์เพียงจันทร์ (2531) เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และทัศนคติต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว ของประชาชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว และงานวิจัยของ พิระนันท์ บูรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อวิทยุ นิตยสาร (สื่อมวลชน) มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชน

สมมติฐานข้อที่ 4 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว จากผลการวิจัยพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ ทุกประเภทที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ หมายความว่า หากมีการเปิดรับจากข่าวสารมาก การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็มาก และหากมีการเปิดรับข่าวสารน้อย การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็น้อยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers, 1978) ที่กล่าว "การสื่อสารก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของผู้รับสารได้" และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชบา ภูสกุล (2536) เรื่อง

พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการรักษาทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ อำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า พฤติกรรมกาเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ พอใจ (2536) เรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตอำเภอพิบูล จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้อและทักษะ แต่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และงานวิจัยของ สุภารักษ์ จูตระกูล (2537) เรื่องพฤติกรรมกาเปิดรับข่าวสารกับความรู้อ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้อ ทักษะ และ การมีส่วนร่วม ในการทิ้งขยะแยกประเภทเพื่อการหมุนเวียนกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ งานวิจัยของ ด้อยฤดี บุญกันต์ (2533) เรื่อง การศึกษาการเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ พฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การเปิดรับข่าวสารทั้งจากสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน และงานวิจัยของ พิระนันท์ ปุระโสภณ (2538) พบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจทุกประเภทที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น

สมมติฐานข้อที่ 5 ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของประชาชนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวจากการวิจัยพบว่า ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวมีความสัมพันธ์ เชิงบวกกับทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือถ้าหากประชาชนมีความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมาก ทัศนคติ

านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมก็เป็นไปในทิศทางที่ดีด้วย ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับทัศนคตินี้ สอดคล้องกับแนวความคิดของ ซิมบาโด. เอบเบอร์สัน และมาสลาช (Zimbardo Ebberson and Maslach, 1997) ซึ่งกล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงทัศนคติขึ้นอยู่กับความรู้ คือ ถ้ามีความรู้ ความเข้าใจดีทัศนคติก็จะเปลี่ยนแปลง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุษบา ภูสกุล (2536) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ งานวิจัยของนฤมล โรหิตจันทร์ (2533) เรื่อง ประสิทธิภาพ ของสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีต่อความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับโครงการและสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ "รักเจ้าพระยากับตาวิเศษ" ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้กับทัศนคติของ ประชาชนเกี่ยวกับโครงการและสื่อประชาสัมพันธ์โครงการ "รักเจ้าพระยากับตาวิเศษ" มีความสัมพันธ์กัน งานวิจัยของสุมาลี ตั้งจิตต์ศีล (2536) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับการ รักษาคุณภาพแหล่งน้ำกับความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้ในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำมีความสัมพันธ์กับ ทัศนคติในการรักษาคุณภาพแหล่งน้ำ และงานวิจัยของพีระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่อ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติต่อการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม

สมมติฐานข้อที่ 6 ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพ ท่องเที่ยว จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มัทธนา มาศมาลัย

(2534) เรื่อง บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อบุคคลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของสตรี ศึกษา เฉพาะกรณี อำเภอพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ความรู้เกี่ยวกับข่าวสารการเมืองไม่สัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมือง งานวิจัยของ นุชบา ภูสกุล (2536) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ งานวิจัยของ สุวารีย์ วงศ์วัฒนา (2536) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารกับความรู้ ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของชุมชนชาวแพ จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ความรู้เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และงานวิจัยของพีระนันท์ บุรณะโสภณ (2538) เรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการใช้ผลิตภัณฑ์เพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

สมมติฐานที่ 7 ทักษะคิดในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว จากผลการวิจัยพบว่า ทักษะคิดในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุชบา ภูสกุล (2536) เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ความรู้ ทักษะคิดและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอวัฒนานคร จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ทักษะคิดต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านป่าไม้ และงานวิจัยของพิศศิศิลป์ จิตนาวสาร (2536) เรื่อง การศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะคิด และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชน ในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบว่า ทักษะคิดเรื่อง

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

จากผลการวิจัย ตามสมมติฐานข้อที่ 6 และ 7 ที่พบว่า ความรู้และทัศนคติ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยว นั้น หมายความว่าประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ นั้น อาจไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีความรู้หรือทัศนคติที่ดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ มาก่อน ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมาดกิจกรรมหนึ่งของคนอาจมีแรงผลักดันหรือแรงกระตุ้นมาจากสิ่งอื่นได้ ดังเช่นแนวความคิดของนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมอาจเกิดจากแนวความคิดอื่น ๆ เช่น

1. ความศรัทธา ความเชื่อถือที่มีต่อบุคคลสำคัญ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลงแขก การบำเพ็ญประโยชน์
2. ความเกรงใจ มีต่อบุคคลที่เราเคารพนับถือ หรือมีเกียรติยศตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วยทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือความเต็มใจอย่างเต็มเปี่ยมที่จะกระทำ เช่น ผู้ใหญ่ออกปากขอแรงผู้น้อยก็จะช่วย
3. อำนาจบังคับ ที่เกิดจากบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า ทำให้บางชนถูกบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในการกระทำต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ที่มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมคือ กลุ่มคนที่มีอายุระหว่าง 17-25 ปี ซึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษา มีการศึกษาอยู่ในระดับ ม.6 ดังนั้นบุคคลกลุ่มนี้ควรจะได้รับ ความสนใจจากหน่วยงานที่มีการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว อาทิเช่น กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการที่จะให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพท่องเที่ยวเป็นอันดับแรก เพื่อจะได้เป็นตัวแทนในการเผยแพร่ความรู้ให้แก่บุคคลอื่น ๆ ต่อไป ทั้งนี้เพราะจากผลการวิจัยได้พบว่าสื่อบุคคลเป็นสื่อ

ทำให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวมากที่สุดแต่กลับเป็นไปนเชิงลบ นั่นคือสื่อบุคคลเป็นสื่อที่อาจมีการให้ความรู้ผิด ๆ แก่ประชาชนได้ เนื่องจากอาจมีการสอดแทรกความรู้หรือความคิดเห็นส่วนตัว เข้าไประหว่างการส่งสารได้ อีกทั้งผลการวิจัยที่พบว่า ความรู้และทัศนคติในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวนั้นไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมฯ ก็เป็นการชี้ให้เห็นว่า การที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวนั้น อาจจะเป็นผู้ที่ไม่มีความรู้หรือไม่มีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวมาก่อน เหตุผลที่เข้าไปมีส่วนร่วมอาจเนื่องมาจากสาเหตุอื่น เช่น ความนับถือ ความเกรงใจ หรือแม้แต่ความกลัว แต่การกระทำใด ๆ ที่มาจากสาเหตุดังกล่าวนี้จะก่อให้เกิดกระทำที่มีลักษณะไม่ยั่งยืน ดังนั้นสิ่งที่อยากจะเสนอก็คือ การเร่งรัดพัฒนาให้ความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวกว่าประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้เกิดทัศนคติที่ดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว และนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวยั่งยืนในที่สุด

2. จากการวิจัยพบว่า สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากที่สุด แต่ผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้กลับพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชนไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียว ซึ่งอาจแสดงให้เห็นว่าสื่อโทรทัศน์ยังไม่ได้เสนอข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจแพทองเทียวมากเท่าไรนัก เช่น การทำลายทัศนียภาพและสภาพของลำนน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัญหาด้านนี้ยังมีสภาพที่ไม่รุนแรงมากพอที่จะทำให้สื่อมวลชนหันมาสนใจที่จะเผยแพร่ข่าวสารได้ ดังนั้นสื่อมวลชนโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์จึงควรได้มีการพิจารณาเพื่อดำเนินการเพิ่มเนื้อหาสาระด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจแพทองเทียวกว้างขวางขึ้น และทำการเผยแพร่สู่ประชาชนให้ประชาชนได้เกิดความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้นกว่าเดิม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

จากผลการวิจัยซึ่งพบว่าประชาชนยังไม่ได้รับความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมจากสื่อโทรทัศน์มากเท่าไร ซึ่งสาเหตุอาจมาจากประชาชนไม่สามารถเข้าใจในเนื้อหาที่ทางสื่อมวลชนนำมาเสนอ ดังนั้นจึงควรได้มีการศึกษาวิจัยถึงสาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยออกมาเช่นนี้ เพื่อนำไปสู่แนวทางการแก้ไขและปรับปรุงการเผยแพร่ข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมให้สามารถทำให้ประชาชนมีความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง ซึ่งหากประชาชนมีความรู้ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น โอกาสที่ประชาชนจะมีทัศนคติที่ดีและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอันเกี่ยวเนื่องกับธุรกิจในระดับสูงก็จะมีมากขึ้นด้วยเช่นกัน